

**PORABSKI
SADJARJI ZA
STARE SORTE**

STR. 2

**»OČA, BOLE
KIFLI KÜPI«**

STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 11. februarja 2010 ☼ Leto XX, št. 6

»Slovenci so leko prek kulture gnaki z veukimi narodi«

»Šegau majo prajti, ka negata na svejti dva človeka, steriva bi gnatjiva bila. Pa je tau istino za Andovčane tō. Kak smo mala ves, tak dosta fela lüstva živé tū. Gnesden že skur pri vsakši iži djeste telefon. Stejm se Djürvina Marika dosta ne briga. Ona eške tisto indašnje komunikacijo nūca, ka je gnauksvejta bila. Če koma kaj šké, te ma prejk skriči. Nej baja, če včasín na drugi brejg. Ma tašo grlo, ka se eške v Števanovce čūje.« - je iz edne od svoji pripovejsti goršto Karel Holec, šteri je s svojim štenjom opro slovenski kulturni svetek na Generalnom konzulati RS v Monoštri. Gda je pisateu od ednoga dneva v svojoj rojstnoj vesi Andovci što, so leko navzauči na steni gledali kejpe, štere je fotograf od Andovčanov dovjzeu. Ništerni kejpi so trn' stari bili, depa takša fotografija je tō bila, štero je samo tisti den zazranka napravo, ka se tisti človek prej do tistoga mau nej njau fotograferati.

4. februara so na Generalnom konzulati v Porabji oprvin držali svetek slovenske kulture. V svojom sve-tešnjom guči je generalni konzul mag. Drago Šiftar gučo od veukoga slovenskoga predgara Primoža Trubara, šteri je mislo, ka

Govorniki na svečanosti (z leve): Boris Jesih, Drago Šiftar, Angela Novak, Ernest Bransberger

Karel Holec šté od Andovčarov

je tisti narod v največšoj nevarnosti, šteroga lidi ne vejo pisati, zatok pa trbej »lube Slovence« navčiti štenja pa pisanja. Ta petstau lejt stara kulturna erba je Slovencom

pomagala dobiti mauč, ka so leko gorostali. Na glavnom trgi Ljubljane stogi kip (szobor) največšoga pesnika Franceta Prešerna, nej pa kakšoga veukoga

sodaka. Zatok so Slovenci tō veuki narod - s svojov kulturov. Tau pa se kaže v lübitelskom kulturnom deli tō, štero v Porabji gezik pa kulturo gordrži.

Na stenaj konferenčne dvorane Generalnoga konzulata so viseli kejpi, štere so namalali člani Društva upokojencov Murska Sobota. Na slikaj so lübitelski umetniki prikazali na priliko paverske motive, stare rame, potok z maustom, mlin na Müri pa rauže, depa bili so bole abstraktni kejpi tō. Predsednica društva Angela Novak je povödala, ka člani s pomočjauv kejpov, rejči pa pesmi povejo, ka čütijo. Radi odijo v Porabje,

gde majo dosta dobri poznančov pa padašov. Voditel likovne sekcije Ernest Bransberger je tapravo, ka majo dosta razstav zvün Slovenije, na priliko v nemškem Ingolstadt tō, štero je pobrateno mesto Murske Sobotne. Kejpe malajo na likovni kolonijaj (alkotótábor), lanjsko leto so pet takši srečanj meli. V Monošter so na kulturni svetek pripelali 17 kejpov, štere so napravili v Prekmurji pa Porabji. Té je namalalo 7 upokojencov, ovak nji je v sekciji 17.

Navzauče je pozdravo državni sekretar pri Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boris Jesih tō, šteri je povödo, ka so Slovenci leko prek kulture gnaki z veukimi narodi. Kultura povezuje Slovence z en kraj pa drugi kraj grajnec tō. Malo je prej špajсно, ka den kulture svetimo ob oblejtnici smrti pesnika, depa je lepau, če donk na té den edne slovenske knjige preštemo.

Na svetek na Generalnom konzulati so nej samo Porabci prišli, liki gostje iz sausadnjoga Prekmurja tō. Stanko Kavaš s soboškoga društva je vlejko fude, navzauči pa so koštavali kroflina, za štere so se leko zavalili trejm büdinskim gospém.

-dm-

Porabski sadjarji za stare sorte

S finančno pomočjo Ministrstva RS za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano poteka strokovno usposabljanje porabskih sadjarjev že dve leti in se bo nadaljevalo tudi v letu 2010 pod strokovnim vodstvom Kmetijsko-gozdarskega zavoda Maribor. V zvezi s pri-

Projekt je izrednega pomena na področju sadjarstva v Porabju in je del razvojne strategije za območja, kjer živi slovenska manjšina na Madžarskem. V letu 2009 so v okviru projekta večjo pozornost namenili predelavi in prodaji

da Maribor, jim je prisluhnil in zagotovil, da je zavod pripravljen sodelovati.

Predlagal jim je naslednji program: Analiza stanja - potenciali travniških sadovnjakov, tržno zanimive količine, Strokovno predavanje o visokodebelnih drevesih, revitalizacija obstoječih sadovnjakov, Izdelava razvojnih programov za razvoj ekstenzivnega sadjarstva, Oblikovanje novih travniških sadovnjakov.

Pogovor je potekal tudi o projektne načrtu Razvojne agencije, s katerim želi leta konkurirati za evropska sredstva na prihodnjem razpisu Operativnega programa čezmejnega sodelovanja Slovenija - Madžarska 2007-2013.

Osnovni cilj projekta »Biseri Slovenske krajine« je, da z ustvarjanjem kakovostnega okolja in trajnostnega razvoja občin ustvarijo boljše pogoje za življenje in delo na čezmejnem območju. S projektom bi od ohranitve travniških sadovnjakov prišli do končnih dobrot Porabja in Goriškega. Vladimir Čeligoj je povedal, da bo Ministrstvo RS za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano tudi v letu 2010 podprlo projekt »Strokovno usposabljanje porabskih sadjarjev«, glede evropskega projekta pa je izrazil zadovoljstvo in ponudil pomoč ministrstva.

Andreja Kováč

Porabski sadjarji se vsako leto udeležujejo strokovnih izpopolnjevanj

pravo glede nadaljevanja projekta »Izobraževanje porabskih sadjarjev« je bilo 27. januarja strokovno srečanje v Slovenskem kulturnem in informativnem centru. Na razgovoru so sodelovali Vladimir Čeligoj, predstavnik Ministrstva RS za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, generalni konzul RS v Monoštru Drago Šiftar, direktor Kmetijsko-gozdarskega zavoda Maribor dr. Stane Klemenčič s sodelavko, sodelavci Razvojne agencije Slovenska krajina in porabski sadjarji Karel Holec, Laci Holec, Alojz Hanžek in Šandor Labric.

sadja oz. produktov iz pridelane sadja. Poleg predavanja so sadjarji sami postavili tudi razstavo sadja in sadnih izdelkov iz Porabja ter pripravili degustacijo različnih sort jabolok, se udeležili strokovne ekskurzije na Kozjansko in v Maribor. Porabski sadjarji so izrazili željo po nadaljnjem sodelovanju z Ministrstvom RS za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. V letu 2010 bi želeli nadaljevati s predelavo sadja, kot nov element projekta pa se je pojavilo ekstenzivno sadjarstvo.

Dr. Stane Klemenčič, direktor Kmetijsko-gozdarskega zavoda

Izjava državnega sekretarja dr. Jesiha ob krčenju oddaje Slovenski utrinki na madžarski TV

Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu z zaskrbljenostjo spremlja razvoj dogodkov glede krčenja edine oddaje na madžarski TV v slovenskem jeziku.

Ne more pristati na argument, da je razlog za to varčevanje, saj kriza, ki je tudi pri nas, najbolj vpliva

na položaj najbolj ranljivih skupin v družbi, in manjšine to nedvomno so. To je tudi v nasprotju z dogovori na ravni obeh vlad, ki so bili sprejeti 27. novembra 2009. Prav tako je to dejanje v nasprotju s sklepi Mešane komisije, ki je zasedala 17. novembra 2009 v Lendavi.

V imenu Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu je 2. februarja za STA državni sekretar dr. Boris Jesih izrazil pričakovanje, da bodo madžarske oblasti prisluhnille manjšinskim organizacijam in da bodo omogočile predvajanje oddaje v takem obsegu kot do sedaj.

Tudi Slovensko Porabje na sejmu Turizem in prosti čas 2010

21. in 22. januarja 2010 je potekal sejem Turizem in prosti čas - TIP ter Salon plovil na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, kjer se je tokrat predstavilo tudi Porabje s svojo turistično ponudbo. Za zainteresirane so bili pripravljene prospekti in letaki o Porabju. Posebej je bila predstavljena ponudba RA Slovenska krajina

Zamejci in nekateri njihovi prijatelji na sejmu Turizem in prosti čas

in Slovenskega kulturnega in informativnega centra. Sejem predstavlja poleg svetovnih turističnih destinacij celotno slovensko turistično ponudbo, kamor so letos vključeni tudi zamejski Slovenci.

Leta 1997 je Slavko Mežek iz Žirovnice na drugačen način začel graditi sodelovanje Slovencev v matični državi s Slovenci v sosednjih državah. Z akcijo (Ne)znano zamejstvo je začel spodbujati organizirane in tudi nenačrtovane posamične obiske krajev v Italiji, v Avstriji in na Madžarskem, kjer živijo Slovenci. Slovenci v Sloveniji večinoma zelo slabo poznajo življenje rojakov v soseščini in posebnosti njihovega okolja, ki si jih je vredno ogledati. V projektu (Ne)znano zamejstvo deluje v Sloveniji in v sosednjih državah blizu 250 ljudi.

Ker je zamejstvo tudi turistično zanimivo in so začela gospodarska združenja Slovencev v Italiji, Avstriji in na Madžarskem sama razvijati svoje ali čezmejne turistične razvojne projekte, je bila zamejska turistična ponudba uvrščena tudi v program letošnjega sejma Turizem in prosti čas na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani. »Veseli nas, da se je tega pomena zavedla tudi Slovenska turistična organizacija. Njen direktor Dimitrij Piciga nas je povabil na sejem,« je na konferenci za novinarje na sejmu v Ljubljani povedal Slavko Mežek. Poleg njega so o svojih turističnih projektih in sodelovanju govorili generalna sekretarka Slovenske gospodarske zveze iz Celovca mag. Marina Einspieler, predstavnik Slovenskega deželne gospodarskega združenja iz Trsta Davorin Devetak, predsednik Zveze Slovencev na Madžarskem Jože Hirnök, lastnik »Palčave šiške« iz Plešč v dolini Čabranke na Hrvaškem Marko Smole in Ludvik Druml iz Ziljske Bistrice na Koroškem.

V. Hanžek

Z Goričkoga v Piran -2.

Ravenska ravén

Murska Sobota z okolico

Če se z Goričkoga pelamo prauti Murski Soboti, se spleča pred varašom malo na levi kraj z glavne poštuje titi. Ime male vesnice *Martjanci* znamenüje, ka stogi v njej cerkev svetoga Martina. Znautra v etoj zidini

Ž njauv se leko zdravijo reuma pa betegi kauže. Blüzi Murske Sobote so pa nej samo stare cerkve. Malo naprej od Moravec, v *Bogojini*, je cerkev pred osemdesetimi lejtami gorobnauvo najvekši slovenski

»Jaz pa pojdem na Gorenjsko,« - so naši starci spejvali pa spejvamo mi tö eške gnes. Naše novine Vas zovejo na dugo-dugo pau, na šteroj mo se z Varaša pelali prejk Ljubljane na slovensko maurdije. Med bregami pa dolami, od varašov do gaušč, včasí po šurki, včasí po krivi poštijaj mo spoznali najlepše krajine Slovenije. Med potjauv mo pripovedavali od zidin pa lidi, od šeg pa gesti, od zgodovine do najnovejši cajtov. Pelajte se z nami - z Goričkoga v Piran.

Kauli Murske Sobote je eške dosta njiv

je stene namalo erični molar iz 14. stoletja, Janez Akvila iz Radgone, dele šteroga leko vidimo eške v prekmurkom Turnišči pa v vogrskom Veleméri tö. V Martjanci leko na gotski freskaj vidimo portret molara, ki je biu med prvimi v Evropi, šteri je sebé namalo. Ništerni čednjaki pravijo, ka je cerkev v Martjanci un sam zozido tö, gvüšno pa je prvi molar v gnešnjoj Sloveniji, od šteroga ime vejmo.

Po poštiji na ravéni se moramo malo dale prauti vogrskoj grajnci pelati, gda pridemo v *Moravske Toplice*. »Toplice« znamenüjejo, ka z zemlé toplá voda gori dé. (S te slovanske rejči pride vogrska rejč »tapolca« tö.) Slejdnja lejta Prekmurje vsikder več turistov gorpoiške, ka se leko v termalnoj vodi, štera zdravi tö, kaupajo nej samo v Moravci, liki v Lendavi, Banovci pa Murski Soboti tö. Ništerne vretine so indri v gnešnjoj Sloveniji nücali že rimski sodacke, drüge so najšli v moderni cajtaj. Moravci so turistično mesto gratali v 1960. lejtaj, gda so najšli 72 stopinj toplo vodau.

arhitekt (építész), Jože Plečnik. Bejla zidina z okrauglim törmom má spoj ovaško formo od drügi prekmurški cerkvá, znautra pa vidimo na plafoni in na oltari posaude, kak spomin na lončare, šteri so v krajini delali. V tej vesi se je naraudo erični gorenjesinčarski plebanoš pa čednjak *Jožef Košič*, posvejt sveta pa je v Bogojini zagledno mariborski püšpek *dr. Jožef Smej*, veuki prijatelj Porabski Slovincov tö.

Murska Sobota je najvekše mesto pa center Pomurja, v varaši gnes kauli 20.000 lidi živé. Mesto v krajini Ravensko je od veuki slovenski varašov najbole daleč od Ljubljane in je edno sámó, štero na ravnici leži. Kak cejlo Prekmurje, je na križpautiji štiri kultur, slovenske, vogrske, nemške pa rovačke. Domanjgo zovejo samo »Sobota«, tau ime je prišlo od toga, ka so v soboto šegau meli senje držati. Po drügoj svetovnoj bojni se je varaš začno brž razvijati, v gnešnjoj cajtaj se zvün centra naglo nauve pa veuke baute operajo. Kipüvali pa odavali so že inda

tö. Vogrski krau Matjaž Korvin je v 15. stoletji varaši dau pravico za senje, eške gnes odavajo vsefelé vsikši pondejlek na piaci. Gesteta pa dvei veuki senji tö, 15. oktobra Trejzino pa 6. decembra Miklaušovo.

Do konca prve svetovne boje je indašnja Slovenska krajina gezero lejt k Vogrskomi kraljestvi cüj slišala, leta 1919 pa je Prekmurje sama svoja socialistična republika gratala pod voditelom *Vilmošom Tkalcem*. Murska republika pa je samo devet dni trpela. Od tistoga mau je vekši tau vogrski Slovincov pod Jugoslavijo prišo, samo med drügov bojnov so Madžari krajino nazajvzeli. Vogrske pa nemške sodake so leta 1945 zagnali jugoslovanski partizange pa ruski sodacke vküper, na tau spominata dva železniva sodaka na Trgi zmaže v Murski Soboti.

Sobota je bila pa gé eške gnes center takše krajine, gde se zveksoga s paverskim delom spravljajo, če zdaj že rejsan bole moderno. Zavolo toga so v varaši takše fabrike, štere kmetijske izdelke (termékek) prejkdelajo. Zvün té je v varaši najvekša tekstilna fabrika *Mura*, v šteroj gvante redijo pa má dosta veštaukov kaulivrat v Prekmurji. Firma je dosta držinam delo dala tačas, ka je predlani gospodarska kriza nej vövdarila.

V Murski Soboti leko človek dosta zelenjá vidi. V Parki méra stogijo drevoredi (fasorok), v šteraj so dvejstau lejt stari rasti, lipe pa drüge drejve, ki vodijo k baročnomi soboškomí Gradi. V etoj zidini gnes najdemo muzej pa drüge kulturne inštitucije, če pa se prejk parka malo dale španceramo, pridemo v takzvano »fazanerijo«. Inda svejta so grofke tü meli živalski vrt, gnes je med dvöma potokoma mala gaušča. Tam takšo drej-

vo tö rasté, štero je kaulivrat skoro 7 mejterov šurko. Dosta Sobočancov odi sé počivat ali se s športom spravlat, zalübleni podje svoje lüvice sé zovejo.

Najbole eričen arhitekt je püsto svoj pečat v Bogojini

Nej daleč stogi kasarna, štero so med bojnov za Slovenijo leta 1991 bombardérali.

Do nej davnik so bile v Sloveniji samo tri *püšpekije*. Glavna je bila nadpüšpekija v Ljubljani, dvei püšpekiji pa sta bili eške v Maribori pa v Kopri pri maurdji. Leta 2006 je mariborska nadpüšpekija gratala, prekmurški Slovinci pa so oprvin v zgodovini dobili svojoga püšpeka. 10. januara letos je nauvi püšpek v Murski Soboti grato *msgr. dr. Peter Štumpf*, šteri je v svojom svetešnjom guči povödo, ka má za svoje vörnike Porabske Slovence tö, na štere de skrb emo. Stolna cerkev püšpekije je cerkev svetoga Nikolaja v Murski Soboti.

V Soboti pa delajo *novine*, radioni pa tevenge tö. Novine Vestnik dostakrat pišejo o tem, ka se s Porabcami godi, na radioni Murski val leko Slovinci doma na Vogrskom tö poslüšajo od daje o svoji problemaj. V najnovejšom cajti se soboške tele-

vizije dosta brigajo za rojake z drügi kraj grajnce.

Gnesnedén vnaugokrat leko cüjemo, ka se trbej po dobrom obödi gibati. Ravenski lidgé tau

včasí tak naredijo, ka zejo edno dobro »*gibanico*«. Gibanica se dela tak, ka med več plasti (rétegek) vlečénoga testa damo oprvin mak, te oreje, škipke, pa sledik djabka. Takšo sladko gesti na več mejstaj probajo narediti, depa prekmurška gibanica je samo edna. Zatok je recept v Sloveniji zaščiten (védetl).

Gibanico so inda samo za svetek spekli, kak je bila na priliko 2. februara *svejnica*. V Sloveniji do toga datuma eške ne ličijo vö krispane. Na té den se spominamo na vpelavanje device Marije, gda je leko z Jezošom štirideset dni po rojstvi oprvin staučila v cerkev. Gnes je tau svetek posvejta, gda čakamo sprtolejt. Je svetek svejč, štere blagoslavlamó v cerkvi. Kauli toga dneva pa so v Prekmurji dosta šatrivali. Pravli so, če na svejnico zrankomana nega oblakov, se djazbec obrné v svoji lüknji na drügo stran ali si globšo lüknjo skopa. Tau znamenüje, ka zima eške duga bau. (V drügi krajinaj gledajo medvede - takši stvarin v Prekmurji nega.) Če je letos na svetek oblačno bilau ali nej, zatok Sobočanci tö žmetno čakajo konec zime.

(Vir fotografije: publikaciji *Bogojina in Slovenija - Pokrajine in ljudje*)

-dm-
Foto: E. Ružič

OD SLOVENIJE...

Danilo Türk se je udeležil Svetovnega gospodarskega foruma

Slovenija po oceni predsednika republike Danila Türka v svetu ne velja za državo, ki bi jo finančna in gospodarska kriza hudo prizadela, je po vrsti srečanj z udeleženci Svetovnega gospodarskega foruma v Davosu ocenil predsednik države. Zdaj mora pohiteti z novimi rešitvami, je dodal Türk, ki se je v Švici sestal s številnimi državniki, analitiki in vodilnimi komentatorji na področju svetovnih ekonomskih vprašanj. Svetovnega gospodarskega foruma se je udeležilo več kot 2500 političnih in gospodarskih voditeljev iz več kot 90 držav.

Roko Žarnić kandidat za novega ministra

Predsednik vlade Borut Pahor je izmed kandidatov za novega ministra za okolje in prostor, ki jih je predlagala stranka DeSUS, izbral Roka Žarnića, profesorja na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo. O kandidatu za novega ministra bo kmalu odločal državni zbor, še pred tem pa se mora predstaviti pristojnemu delovnemu telesu, parlamentarnemu odboru za okolje in prostor. Če ga bodo poslanci potrdili, bo Žarnić na položaju ministra zamenjal predsednika stranke DeSUS Karla Erjavca, ki je pred kratkim odstopil.

Psi raztrgali lastnika

V središču Ljubljane so psi pred dnevi do smrti raztrgali lastnika. Tragedija se je zgodila na Viču, kjer so isti psi že leta 2006 hudo poškodovali mimoidočega. Psi so tokrat napadli in do smrti pogrizli svojega lastnika 54-letnega Saša Baričevića, specialista splošne medicine. Policisti, ki so po obvestilu o napadu prispeli na kraj nesreče, so enega psa ustrelili, dva pa je potem usmrtil veterinar. Minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Milan Pogačnik, ki je pred meseci podpisal odločbo, s katero je dovolil, da se psa vrne lastniku, je izrazil pretresenost zaradi tragičnega dogodka, a ne namerava odstopiti, saj meni, da ministrstvo za dogodek ni odgovorno.

Mura-Raba TV - Vez med Porabjem in Prekmurjem

Dvojezične oddaje na monoštrski televiziji

S 1. decembrom lanskega leta se je začel izvajati projekt Kulturno in medijsko sodelovanje obmejnega prostora med Muro in Rabo, z akronimom Mura-Raba TV, pri katerem sodelujeta dve televizijski hiši, Gotthárd TV v Monoštru in TV AS v Murski Soboti.

Kot je bilo v predstavitvi projekta zapisano: »Za Porabske Slovence je pomembno, da postanejo bolj prepoznavni na Madžarskem in v Sloveniji, zato si je potrebno prizadevati za takšen razvoj medijev, ki bo manjšince predstavil v pozitivni luči ter jim omogočil razvoj in napredek v Porabju, saj je to osnovni pogoj za obstoj te maloštevilne narodnostne skupine.«

V prvi fazi izvajanja projekta so bile tri porabske vasi, in sicer Sakalovci, Dolnji in Gornji Senik opremljene z optično povezavo. Do konca novembra lanskega leta se je že zaključilo polaganje optičnih kablov, tako so bile oddaje Gotthárd TV-ja vidne tudi v prej omenjenih vaseh. S pomočjo širokopasovne povezave so te vasi dobile ne samo več televizijskih kanalov, ampak tudi možnost za priključitev na internet. To je bil prej velik problem v teh vaseh, saj je zaradi premajhne kapacitete imelo internetno povezavo le nekaj gospodinjstev. Z optično povezavo se je ta problem rešil, že do zdaj lahko brska po internetu več deset ljudi.

Preko optične povezave so lahko prebivalci teh treh vasi že od 1. decembra spremljali dvojezične oddaje na Gotthárd TV. V okviru projekta namreč sodelujoča partnerja, torej Gotthárd TV in TV AS, pripravljata in iz-

menjujeta dvojezične oddaje, ki predstavljajo življenje na obeh straneh meje. Obe televizijski hiši morata do konca trajanja projekta, se pravi do konca marca 2012, pripraviti 130 polurnih oddaj. S tem se vzpostavlja skupni kulturni in medijski prostor, ki naj bi krepil čezmejne vezi in povečal prepoznavnost Porabja na eni oz. Prekmurja na drugi strani.

Gotthárd TV pripravlja oddaje z naslovom *Vpogled - magazin Porabja*, v katerih so predstavljeni razni dogodki in prireditve ter zanimive osebnosti v Porabju oz. vsakdanje življenje tukajšnjih ljudi. Oddaje, ki so podnaslovljene v slovenskem jeziku, so na ogled vsak torek ob 18.37 uri. Ponovitvi sta ob petkih ob isti uri, ob nedeljah pa od 13.30 ure. Oddaje lahko spremljate tudi na TV AS, in sicer ob torkih ob 18.30 uri. Naslednja oddaja bo v celoti namenjena slovenskemu kulturnemu prazniku. Poročali bomo o treh prireditvah v Monoštru, ki so se konec tedna odvijale na generalnem konzulatu in v Slovenskem kulturnem in informativnem centru.

V okviru izmenjave oddaj lahko vidimo na Gotthárd TV tudi oddaje TV AS z naslovom *Mura-Raba TV*, ki so podnaslovljene v madžarščini in so na ogled ob sredah ob 18.30 uri. Vse te oddaje lahko spremljate tudi na spletnih straneh obeh televizijskih hiš.

Izvajalci projekta upajo, da bo le-ta imel pozitivne učinke na prebivalce v obmejnem prostoru, saj bo prispeval k boljšemu poznavanju življenja in navad v vključenih regijah.

Nikoletta Vajda

Plan programov Drštva porabski slovenski penzionistov za leto 2010

14. februar (fašenska nedela)

Fašenski karneval pa bal z Lajčinom v Slovenskom daumi v Varaši.

17. majuš (pondejlak)

Prauška v Prekmurje (Petišovci, Gaberje, Lendava...), zadvečerik pa srečanje z Drštvom penzionistov Murska Sobota. (Volitve).

29. avgustuš (nedela)

Srečanje z domanjimi lidami v kulturnom daumi na Verici-Ritkarovci na gledališkem zadvečerki, gda do špilali domanji pa gorički gledališčniki v domanjoj rejči. Piknik, spoznavanje vesi, domanji lidi pa veselica z Lajčinom.

21. november (nedela)

Občni zbor (közgyűlés).

Kulturni program - adventni - z Mejšanim pevskim zborom Vladimir Močan Drštva penzionistov Murska Sobota. Delavnice (foglalkozások): redli do se adventni vejnci pa božični okraske (karácsonyi díszek), mejrila ta se krvni pritisk pa cukor v krvi, pogledne se leko dokumentarni film o Porabski Slovencaj, špilo de se leko šah, karte... pa se veselo vzema slobaud od staroga leta.

Drügo delo:

1. Ustavurili smo folklorno skupino z ženskami v števanovskom-varaškom tali, stere se nota navčijo indašnje porabske plese. Upokojenske folklorne skupine v Porabji ešče nikdar nej bilau, zatau smo leko radi, ka se tau lüstvo vzeme za tau delo, pri sterom se tü obrnemo za pomauč na Slovensko zvezo.

2. Med členi, najbolje ženskami, je dosta, stere dober glas majo za popejvanje, dosta porabski naut znajo, en tau redno popejva tü v skupinaj Slovenske zveze. Zatau tau dobro priliko vöponöjcamo tak, ka mo svojo pevsko skupino meli s tistimi, steri so z dobre volé samij tü za tau.

3. Vse tiste ženske so tü v drüštvi, stere že več lejt pečejo pa küjajo porabske dobraute, gda Slovenska zveza má gastronomsko razstavo (ételbemutató) ali go za tau prosijo drügi v Sloveniji ali na Vogrskom.

4. Malo tašni starejši lidij je že, steri majo volo ali zdravdje, ka leko delajo ešče stare meštrije. Največ med tejm je tü v drüštvi, največkrat dela tej lidi postavlamö vö v imeni Porabski Slovencev, ovak pa oni z veseldjom dajo prejk svojo znanje tak tü, ka odijo na programe pa taum lidam nota kažejo delo.

5. Lidgé v tau drüštvi so za najlepšo peldo pri tejm tü, ka na njij leko računajo najbolje vsi, steri pripravljajo kakšne programe, oni so najbola gvüšna publika.

6. Drüstvo je fejs povezano že od začetka mau z Drštvom penzionistov Murska Sobota, aktivno delata vküper. Na želenja Drštva penzionistov v Puconci pa Moravskij Toplicaj so od lanjskoga leta tü začnili vküper delati.

Klara Fodor

SLOVENŠČINA KOT PRILOŽNOST ZA VSE

Tudi pred letom dni smo v prispevku o nalogah, pomoči in podpori narodnostnemu šolstvu v Porabju s strani Zavoda RS za šolstvo, OE Murska Sobota, in slovenskega šolskega ministrstva s podobnim naslovom želeli poudariti bistvo naših prizadevanj pri motiviranju vseh sodelujočih za učenje slovenščine. Še vedno smo prepričani, da je slovenski jezik kot manjšinska materinščina ali kot jezik sosedov priložnost za vse: v prvi vrsti za učence, ki so ob učenju slovenščine deležni še marsikatero »motivacijske dejavnosti«, ki jim jo financira slovensko šolsko ministrstvo, vsebinsko in organizacijsko pa pripravi Zavod RS za šolstvo, skupaj s šolami in slovenskima narodnostnima organizacijama. Sodelovanje med vsemi naštetimi je namreč pomembno, saj se naloge na šolskem področju dopolnjujejo in z dobrim sodelovanjem prav vseh tudi odlično izpeljejo. Pouk slovenščine je odločilnega pomena tudi za obstoj porabskih vrtcev in šol. Le kot narodnostne bodo te ustanove še naprej obstajale, in tega se morajo dobro zavedati prav vsi: lokalne in manjšinske samouprave, vodstva šol in vrtcev, učitelji in starši. Narodnostne izobraževalne ustanove v lokalnem okolju so nosilke in ohranjevalke slovenske identitete, zato je pomembno, da prav vsi podpiramo njihov obstoj tam, kjer so. Vsako ukinjanje vrtcev ali šol boleče zareže v narodnostno jedro, iz žalostne izkušnje ukinitev podružnične sakalovske šole pred skoraj desetletjem pa vemo, da otroci, ki se jih prešla iz vasi v Monošter, tam ne obiskujejo pouka slovenskega jezika, vsaj narodnostnega programa ne (tudi v letošnjem prvem t. i. slovenskem narodnostnem razredu je le eden učenec iz Sakalovcev, nobenega pa ni iz Slovenske ves). Ker pa se lokalne skupnosti rade ob takih dejanjih iz-

govarjajo na finančne težave, bi lahko naredile kakšen korak v smer administrativnega združevanja ustanov; le-te naj ostanejo na sedanjih lokacijah, veliko rezerv pa je v boljši izkoriščenosti t. i. človeških virov (skupna vodstva ustanov, učitelji, ki bi poučevali predmete, za katere so strokovno usposobljeni, npr. na dveh šolah). To bi gotovo prispevalo h kvalitetnejšemu pouku in povzročilo, da starši svojih otrok ne bi pošiljali v monoštrsko šolo. V razmišljanju nekaterih odgovornih v lokalnih skupnostih in ustanovah je namreč zelo prisoten lastni interes, brez dolgoročnega načrtovanja in razmisleka, da se bo za obstoj določene šole ali vrtca potrebno potruditi za prav vsakega otroka, potruditi s kvaliteto in odgovornostjo, četudi na račun izgube lastne funkcije.

V letu 2010 bo slovensko šolsko ministrstvo skupaj z Zavodom RS za šolstvo še naprej, tudi – po zagotovilih odgovornih – ob nezmanjšani finančni podpori, skrbelo za izvajanje že utečenih strokovnih nalog v porabskem narodnostnem šolstvu. Izvajali bomo temeljno nalogo – strokovno pomoč in svetovanje pri poučevanju slovenskega jezika in razvijanju dvojezičnega pouka v vseh izobraževalnih ustanovah, skrbeli za izobraževanja učiteljev: načrtujemo 4 strokovna srečanja v Monoštru, dvodnevni jesenski seminar prav tako v Monoštru. Osrednje izobraževanje pa bo tradicionalni Seminar slovenskega jezika in kulture predzadnji teden v juniju, predvidoma v Portorožu. Seveda pa se učitelji lahko udeležijo katerega koli izobraževanja v Sloveniji, če jih zanima. Kot pomembna izobraževanja učiteljev pa štejem tudi strokovna sodelovanja porabskih šol s šolami v Sloveniji (hospitacije, pogovori z učitelji, izmenjava gradiv za pouk), ki jih je potrebno

gojiti še v večji meri. Tudi letos se bomo kulturno bogatili na prednovoletnem gledališkem večeru v Mariboru.

Skupaj z narodnostnima organizacijama bomo izpeljali dejavnosti v zvezi s promocijo učenja slovenščine v monoštrskih šolah, saj so lanska prizadevanja bila zelo uspešna in zato je z motiviranjem v prvi vrsti staršev, da vpišejo otroke k pouku slovenščine, potrebno nadaljevati.

Na pobude učiteljev bomo nabavili tudi letos določeno število strokovnih in leposlovnih knjig, učbenikov in slovarjev. Za potrebe dvojezičnega po-

uka pa se prevajajo učbeniki in delovni zvezki za predmet Spoznavanje okolja (o tem v eni od prihodnjih števil). Ker smo doslej polepšali le tri seniorske učilnice, bomo letos, če bo šlo vse po sreči, še četrto in še kaj za vrtce in šole – odvisno od potreb – se bo uredilo.

V Letnem delovnem načrtu 2010 pa so številne, nekatere že tradicionalne, pobude in dejavnosti tudi za porabske učence. Ker jih je veliko in so vse zelo zanimive in privlačne, jim bomo posvetili poseben zapis v prihodnji številki Porabja.

Valerija Perger

Pozabljeni kovček

Na železniški postaji v Murski Soboti so pred dnevi odkrili spomenik, posvečen izgonu judovske skupnosti iz Prekmurja. Leta 1944 so iz soboške železniške postaje odpeljali 530 Judov, vrnilo se jih je le kakih petdeset.

Minister za šolstvo in šport Igor Lukšič in direktor Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU Oto Luthar sta v Murski Soboti odkrila prvi spomenik žrtvam holokavsta v Sloveniji

Pozabljeni kovček je prvi spomenik žrtvam holokavsta v Sloveniji. Slavnostni govornik, minister za šolstvo in šport Igor Lukšič, je v nagovoru povedal, da v Sloveniji na dogodke pred 66 leti doslej poleg zgodovinskih knjig, učbenikov in vse manjšega števila preživelih ni prav nič neposredno spominjalo in opominjalo na načrtno iztrebljanje šestih milijonov Judov, ki je vsestransko zaznamovalo evropski spomin. Spomenik zato razume kot sestavni del dolgo pričakovanega obujanja javnega spomina na najbolj travmatični čas prejšnjega stoletja in »kot našo odločenost, da teh časov in njegovih naukov nikoli ne bomo pozabili, razumem ga tudi kot protest proti najbolj okrutnemu zločinu človeštva,« je poudaril Lukšič. Spomenik *Pozabljeni kovček* je nastal na pobudo Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU. Zasnoval ga je akademski slikar Sandi Červek, izdelal pa akademski kipar Mirko Bratuša.

SE

... DO MADŽARSKE

Po mnenju varuha manjšinskih pravic se manjšinske skupnosti asimilirajo

Varuh manjšinskih pravic Ernő Kállai je to ugotovil na podlagi raziskave, ki jo je njegov urad opravil med trinajstimi manjšinami na Madžarskem. Raziskava se je osredotočila predvsem na uveljavljanje kulturnih pravic manjšin. Po mnenju ombudsmana so precejšnje pomanjkljivosti na vseh področjih manjšinskega kulturnega življenja, in sicer predvsem zaradi neurejenosti pravnih predpisov ter nezadostne vloge države. Ni točnih podatkov, koliko sredstev namenja država manjšinskim kulturnim ustanovam, država je velikokrat v zamudi pri izpolnjevanju mednarodnih obveznosti ali jih enostavno ne izpolnjuje. Manjšinske mešane komisije so velikokrat neučinkovite. Ombudsman je predlagal pripravo 35 podzakonskih aktov, pripravil je 78 priporočil vladi in manjšinskim organizacijam. Prepričan je, da se v okviru sedanjih manjšinskih institucionalnih okvirov ne da obdržati kulture manjšin in zaustaviti njihove asimilacije.

Madžarska se že pripravlja na predsedovanje EU v letu 2011

Približno 700 ljudi, predvsem delavci v javni upravi, bo delalo v času madžarskega predsedovanja Evropski uniji, in bodo služili le temu namenu. Madžarska bo skupaj s Španijo in Belgijo predsedovala Uniji v letih 2010-2011, madžarsko predsedovanje se bo začelo s 1. januarjem 2011. Madžarska – enako kot Španija in Belgija – želi dati poudarke izhodu iz gospodarske krize, obnovi sociale in ustvarjanju novih delovnih mest. Zunanje ministrstvo je poudarilo, da podpira širitev Unije, prizadevalo si bo predvsem za vstop Hrvaške. Na pobudo Madžarske je trojka zapisala v svoj program načeli kulturna raznolikost kot posebni človeški vir in okrepitev regionalnega sodelovanja, ki se bosta morali napolniti s konkretno vsebino v času predsedovanja, ko naj bi na Madžarskem prišlo do približno 15 srečanj na ministrski ravni.

»Oča, bola kifli küpi«

Gnesden je že rejdkka taša družina, gde bi štiri, pet ali ešče več mlajšov bilau. Prvin je tau ranč naaupak bilau. Tau je bilau rejdko, gde je eden biu ali sta dva bila. Na Dolenjom Seniki živé družina Barabaš, gde je deset mlajšov. Najprvin sam ranč nej dau valati, ka gnesden ešče tašo spoj je. Najbola sam se pa te čüdivo, gda sam zvedo, ka so oča iz Andovec.

• *Pišti Barabaš, gda ste vi na Dolejnji Senik prišli?*

»Sedemdesetdrugoga leta, gda sam se oženo.«

• *Kak tau, ka ste iz rojstne vesi odišli?*

»Te je nej tak bilau kak zdaj. Gde je več mlajšov bilau doma, tam so starejši kraj od rama odišli. Dja sam ešče tri sestere emo doma, pa dela je paulek tö nej bilau. Gda sam že slüžo, dja sam sestram na bučo (proščenje) nauvi gvant küpo, zato ka prvin je srmastvo bilau.«

• *Kama ste odli delat?*

»Odo sam k zidarom, v Varaš v ciglence, v Soprona v livarni (öntöde) sam delo dvej leta pa pau. Spoj dobra plača je bila tam. Na mejsec sam šestdžezero slüžo, gda so tistoga reda drügi samo džezero forintov domau nesli v žepki. Dapa tau delo sam tam mogo njati, zato ka gda sam vöprišo iz livarne, za volo tistoga plina mi je vsigdar lagvo bilau. Ka si mogo, če ne moreš, te ne moreš. Od tam sam v Sombotel üšo, na tramvaji sam kalauz (konduktör) bijo. Dobro je tam bilau pa se mi je spoj vidlo. Emo sam edno sobo, ka so mi go Šabdžana Mariška vödali, oni so tö iz Andovec bili. Leko povejm, ka nika mi nej falilo. Naslejdne mi več ranč plačati nej trbelo za sobo, zato ka gda sam doma bijo, vsigdar sam njim pomagó kaj v ograci. Od tec sam rutjivo za sodaka šestdesetšestoga leta. Šestdesetdevetoga leta,

gda sam dolazaslüžo, sam v Varaš prišo k MÁVAUT-i, ka je zdaj VOLÁN, za kalauza na autobus. Sledkar, gda več nej trbelo kalauza, nas tri, ka smo mladi bili, so v Som-

v življenji pa dosta sam se mantrau.«

• *Mogli ste delati pa se mantrati, zato ka je družina velka bila. Kelko mlajšov mate?*

Pišti Barabaš z ženo

botel poslali, naj napravimo izpit na tovarnjak. Tau so vse oni plačali, pa tak sam te šofer grato. Delo sam te ešče

»Osem pojbov pa dvej dek-le.«

• *Mislili ste, ka te telko mlajšov meli?*

Starejši kejp, na sterom sta oča pa mati pa deset mlajšov

na Laderi, s šterim smo nasejkano kamenje naklajali na tovarnjake. Tistoga reda so se poti redle, pa den nauč je trbelo naklajati. Bilau je tak, ka zazranka v pau šestoj smo začnili, cejli den pa cejlo nauč smo delali cejlak do drugoga zranka. Vejš, ka je tau bilau! Leko povejm, ka dosta vse sam vöprobo

»Vraga sam mislo, kak bi pa mislo. Velko srečo smo meli, ka z mlajši nikdar nej trbelo kaulak padara odti. Istino, ka dosta mlajšov mamó, dapa leko povejm, ka vsakši med njimi se zna ponašati pa delati tö. Tak ka smo njim nej mogli vse pod rit djati, zato ka ji je deset bilau.«

• *Zdaj že vsi delajo?*

»Ešče nej, dva se ešče včita.«

• *Gde so tisti, šteri so več nej doma?*

»Dekla je vanej na Nemškom oženjena, najvejši pojep je tö tam, eden je na Gorenjom Seniki, drugi so ešče doma, dapa delat v Italijo, v Avstrijo pa na Nemško odijo.«

• *Dje tak, ka ste vsi vküper?*

»Tašo se trno rejdko paršika, zdaj če na vüzem.«

• *Mlajši zveškoga vsi vanej v Avstriji ali v Nemčiji delajo, kak so se tak dobro navčili nemški gučati?*

»Moji mlajši so bili najprvi, šteri so se na Gorenjom Seniki v šauli najprvin začnili nemški včiti. Dobro školnikojco so meli, Hildo Czuczai, pa so se brž navčili gezik. Zdaj kak njim je dobro, ka znajo nemški pa majó delo. Vsigdar sam njim tau pravo:

šolo skončala za zunanjo trgovino.«

• *Kak tau, ka so se vaši mlajši vsi tak dobro včili?*

»Pamet moraš meti, tau je edno, dapa pri nas je tak bilau, ka vekši so menše vsigdar včili pa njim pomagali. Najbola pa tau, ka moraš volau meti za tau.«

• *Dosta mlajšov mate, vsakši se je nišo maštarijo vönavčo, tak ka pri vas je nej navola kaj zidati, redti ali popravlati.*

»Mamo vsakše fele mojstre, tak ka mi vse sami napravimo, obnavlamo ali popravimo. Djeste ključavničar, avtomehanik, električar, zidar, cimerman, küjar, vrtnar, eden se vči za elektroinženira, druga hči pa je na visoki šoli skončala zunanjo trgovino. Lani je sestra doma strejo delala, vsi smo šli pomagat. Sin, šteri je cimerman, je delo, mi drugi smo pa pomagali, tak ka ranč nikoga nej trbelo zvati. Tašoga reda je zato dobro, ka nas je dosta, leko eden drugoma pomagamo, pa napravimo tak, ka nej trbej meštere zvati.«

• *V nedelo, gda k stauli sedete, kilo mesa zato ne dojde?*

»Tau je dobro, če nas je dosta. Bola majó frajt pa apetit, pri nas tašo nikdar nej bilau, ka bi šteri tau pravo, ka nej mi trbej ali ka sam nej lačen. Tej mladi dva falata mesa tak tazakürjio kak nikanej. Pri nas tašo nikdar nej bilau, ka mena tau trbej ali tisto. Ka je bilau, tisto so djeli, ka nej bilau, tisto nej bilau. Nikdar so nej prosili, ka cutjar ali čokolado aj njim prinesem. Bola so prajli, oča kifli küpi, zato ka gda mo v šaulo šli, te mo djeli. Oni so tö znali, ka velka družina pa vse ne more küpti, ka si zaželejo. Dapa tak mislim, oni so bola vedli ceniti, če so kaj dobili, kak tisti, šteri so vse dobili.«

Karel Holec

PESJI ŽITEK PISA ALBERTA

Albert je pes. Pes z repom, ka nigdar ne enja majütati es pa ta. Albert je pes, ka na sebi dosta farb nosi. Albert je pes, ka laja. Albert je pes, ka grzé samo gda gej. Albert je pes, ka bi ga vsikši človek škeu za svojga meti.

KLOBASI

Vsikši na toum svejti je srečen, če je nej lačen. Vsikši na toum svejti je srečen, če ma puno črvau. Vsikši na taum svejti je srečen, če žmano gesti leko gej. Pa je s psom Albertom pa njegovim Pavlom ranč tak. Albert kak človekov pajdaš pa Pavel kak peski pajdaš najraj od vsega gejta domanje klobasi. Gda Pavel takšo na sto dobi, je zanga največji svetek. Albert se vcejlak zmejša, če se kakši falajček klobasi zanga najde. Vej pa pesi dun ne moremo klobasi za gesti davati. Eške človek je ne gej vsikši den. Depa Pavel svojimi Alberti vsikdar falajček vkraj vrejže pa njemi na skrivma taliči. Samo aj mama ne vidi. Pa Albert tō vej, kak je tou gé. Pa zatoga volo tisti falajček klobasi brž pogej, samo aj mama ne vidi.

Najbaukše od vsej klobasi so pa gé dejdekove. Na, vej pa nej dejdekove. Najboukše pa najbolje žmane so tiste, ka ji dela Pavlov dejdek. Pavel je skur vsikši den pri njem. Gdakoli Alberta kauli žene, se stavi pri dejdeki. Albert tō trno rad dé s Pavlom k dejdeki. Pavel de k dejdeki zatoga volo, ka ga rad ma. Albert pa zatoga volo, ka so njemi žmane njegovje klobasi. Pa si vsigdar brodi, ka Pavel klobasi dobi za gesti, pa po tejm un tō falajček dobi. Depa tau se ne godi vsikši den. Gnauk na keden pa se gvüšno zgodi. Pa

tau najbolje v soboto. Pavlova stara mama deje küjat klobasi pa po tejm cejli ram takšo fajnsko sago dobi, ka človek brž lačen grata. Albertov pseči naus tau sago že na kilomejter vpamet vzeme. Kak ga tou začne škrabati po nausi, tak brž nagnauk nebesko silo ma. Pavla tak za sebov vleče proti njegovimi dejdeki, ka se leko remen strga, na šterom ga žene. Istina, ka bi Albert gda svejta rad cejli par klobasi zo. Depa tisti falajček njemi je tō gé zavole.

Biu je den kak vsikši drugi. Dejdek je Pavli pa njegovoj držini prineso najbolje žmane klobasi. Ka do za obed meli klobasi v krepkoj grajovoj župi. Pavlova mama je sküjala klobasi. V tisto vodau od klobasi pa je dala küjat gra. Klobasi pa je djala na velki talejr pa njala tam v künji. Delo pa človeka zové, gda šké ali pa neške. Pa je šla tavö iz künje nika delat. Ranč v tistoj minuti sta prišla domau Pavel pa Albert. Jaj, kak sta je oba vesélo poglednola. Klobasi so se njima smedjale srejdi künje. Pavel si je brž velki falat krüja vrezu pa nanga gor dau cejli par klobasi. Na, eške prva je eden falajček vkraj vrezu svojimi Alberti. Té pa žmani falat brž zo pa se že doj lego tam pri péči kcuji k mački Gugji. Pavel pa se je odišo tavö špilat s svojimi mladimi pajdašami. Mama je dun nazaj v

künjo prišla. Že na dveraj je vpamet vzejala, ka so nej več vse klobasi na talejri. Pa je poglednola Alberta, kak sladko spi. Pa je znauva poglednola talejr s klobasami pa znauva Alberta.

»Ti, Albert, ti!« se je začnola koriti. »Vej pa klobasi so za obed, nej pa za tebé! Ti maš tam venej svoje čunte pa drugo gesti. S tebov samo brige mamu. Ka več toga nigdar ne nerediš!« je bila trno čemerasta.

Albert pa go je cejli sneni samo gledu. Gledu go je, pa je nikanej vedo, zakoj se kori z njim. Bole, kak pa se je korila, je že vedo, ka nika od klobasi guči. Gda pa se je najbolje korila, je vedo, ka bi aj un klobasi kradno. Kak aj zdaj Albert Pavlovoj mami tumači, ka je un nika nej vkradno? Kak aj njoj tau povej? Nikak ne more prajti, vej pa človek ne razmej pisečo rejč. Zato je samo tak naraji zmrnjavo pa se potülo eške bole ta nazaj za peč. Pavlova mama je tau razmejla, ka Albert vej, ka je naredo. Albert pa si je samo brodo, kakši je té njegovji pesji žitek.

»Pes je vsigdar gé krivi za tau, ka človek naredi,« se je pogučavo sam s seuv pa čako, če njemi Pavel eške kakšen falajček klobasi podvori.

Miki Roš

Maturantski ples

23. januarja je bil maturantski ples na monoštrski gimnaziji. Pred peto

zapeli himno. Iz prirediteljskega (rendezö) razreda se je ena dija-

kinja s pesmijo poslovila od maturantov. Za njo je imela slavnostni govor ravnateljica, Eva Balogh. Iz govora smo zvedeli, da je to leto trak z letnicama, ki ga dobi-jo maturanti, modre in bele barve. Te trakce so

staršev in se s šopkom simbolično zahvalili za vse, kar so storili za njih.

12. a razreda Ágnes Kácsonyi, 13. b razreda pa Tünde Budai Szabó.

12. in 13. razred na svečanem programu v gledališki dvorani

Že preoblečeni za ples

uro popoldne je bilo že veliko ljudi pred mestnim gledališčem, kjer se je odvijal prvi del valedne. Program se je začel ob petih. Najprej smo vsi skupaj

kinja s pesmijo poslovila od maturantov. Za njo je imela slavnostni govor ravnateljica, Eva Balogh. Iz govora smo zvedeli, da je to leto trak z letnicama, ki ga dobi-jo maturanti, modre in bele barve. Te trakce so

Po programu se je začel ples v avli gimnazije. Dijaki 12. a in 13. b razreda so s starši zaplesali valček. Igrala je banda Extazis. Veselica je trajala do zgodnjega jutra, do četrte ure. Rada bi še omenila, da je razredničarka

Na koncu bi pa zaželela vsem maturantom veliko sreče pri maturi.

Martina Zakoč

